

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobkyně: **M. A.**
zastoupená advokátkou Mgr. Nikolou Runštukovou
sídlem Bohuslava Martinů 1038, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2024, č. j. OAM-808/ZA-ZA11-P05-2024,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2024, č. j. OAM-808/ZA-ZA11-P05-2024, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně požádala dne 19. 6. 2024 o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Svou žádost odůvodnila tím, že je sice členkou politické strany Baas a poslankyní Parlamentu Syrské arabské republiky, avšak v zemi měla i tak problémy a rozhodla se ji opustit. Vycestovala legálně, ale včas se nevrátila, a tak bude považována za „odpadlíka vládnoucího režimu“. Již jen kvůli tomu ji hrozí, že bude uvězněna. Dalším důvodem jsou

společenské a vládní tlaky kvůli neuznanému manželství (žalobkyně vyznává sunnitský islám, její manžel je drúzského vyznání, soud kvůli tomu nevyhověl jejich žádosti o registraci manželství, uzavřeli tedy pouze náboženský sňatek). Jako problematickou označila také obecnou bezpečnostní situaci v Sýrii a tlak na nošení hidžábu. Žalovaný o této žádosti rozhodl dne 12. 11. 2024 tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, se neuděluje. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

II. Argumentace účastníků

2. **Žalobkyně** v žalobě namítla, že Sýrie je v současnosti zasažena občanskou válkou trvající od roku 2011, která vyvolala humanitární katastrofu. Region Dajr az-Zaur, v němž žalobkyně žila, je obzvláště zasažený jak ozbrojenými střety, tak i cílenými útoky. V roce 2024 došlo v regionu k masivnímu požáru, který zničil většinu infrastruktury a donutil tisíce lidí k útěku. Další hrozbu představují izraelské vojenské akce. Žalobkyni měla být z tohoto důvodu udělena doplňková ochrana ve smyslu § 14a zákona o azylu.
3. Žalovaný nesprávně posoudil také otázku, zda jsou splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobkyně čelí pronásledování nejen kvůli své politické činnosti, ale také kvůli svému manželství. Smíšená manželství jsou v Sýrii považována za nepřijatelná, zejména v případě vztahů mezi sunnity a Drúzy. Tato kulturní norma se odráží ve společenské diskriminaci a v hrozbách, kterým žalobkyně a její manžel čelí. Žalobkyně čelí také „politickým obtížím“, jako sunnitská muslimka naráží na bariéry v kariérním růstu.
4. Sýrie je zároveň domovem pro mnoho radikálních islamistických skupin, které ovládají určité části země. Tyto skupiny představují přímé nebezpečí pro jednotlivce, kteří se ocitnou v jejich hledáčku. Žalobkyně je vystavena velkému riziku, že se stane obětí násilí z jejich strany. S manželem již čelili jejich výhrůžkám.
5. Žalobkyně poukázala také na aktuální vývoj situace v zemi. Konstatovala, že islamistické skupiny sesadily režim Bašára al-Asada, čímž se zvyšuje riziko pro všechny, kdo jsou spojeni s předchozím režimem. Ohroženy jsou také osoby nacházející se ve smíšených náboženských svazcích.
6. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě ze dne 24. 1. 2025 poukázal na rozpory mezi tím, co žalobkyně uváděla ve správním řízení a v žalobě. Ve správním řízení například uvedla, že posledním místem jejího pobytu byl Damašek, kde zároveň bydlí její manžel. Ve výpovědi nezmiňovala žádnou obavu z izraelské vojenské akce, v rozporu s její výpovědí je také tvrzení, že jí nebyl umožněn kariérní růst.
7. V doplnění žaloby, které bylo soudu doručeno dne 30. 1. 2025, **žalobkyně** uvedla, že nová vláda zavedla povinnost nošení hidžábu, pravidelné modlitby a náboženská pravidla, která se vztahují na všechny obyvatele. Politická situace je poznamenána masovými čistkami zaměřenými na osoby spojené s předchozí vládou. Žalobkyně by tak v případě návratu do Sýrie byla vystavena represím. Dále žalobkyně poukázala na nový zákon o dočasné politické izolaci. Jeho přijetí by pro žalobkyni znamenalo politickou izolaci na dobu 10 let.
8. V dalším doplnění žaloby ze dne 14. 4. 2025 žalobkyně uvedla, že je třeba zohlednit její specifické postavení coby členky syrského parlamentu v době vládnutí prezidenta Bašára

al-Asada. Po svržení Asadova režimu byli všichni členové parlamentu odvoláni. Aktuální situace v Sýrii je nestabilní, masové čistky jsou zaměřeny primárně proti alavitům, ale jsou doložené i případy, kdy se represálie týkaly také sunnitských bývalých členů parlamentu. Návrat žalobkyně by byl v rozporu s § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu, neboť v Sýrii dochází k případům svévolného násilí v situaci vnitřního ozbrojeného konfliktu. Žalobkyně v této souvislosti poukázala na zásadu *non-refoulement* a na obecnou historickou zkušenost s politickými převraty, po nichž zpravidla dochází k pronásledování a eliminaci přívrženců bývalého režimu.

9. **Soud** poté vyzval žalovaného ke sdělení jeho stanoviska k vývoji situace v Sýrii. Zároveň požadoval, aby žalovaný uvedl, jaký dopad má dle jeho názoru tento vývoj na případ žalobkyně, aby označil nové důležité skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování žalobkyně, a aby předložili případné důkazy (zprávy o zemi původu) na podporu svých tvrzení.
10. **Žalovaný** v reakci na tuto výzvu soudu přípisem ze dne 6. 5. 2025 sdělil, že od prosince roku 2024 došlo v Sýrii k zásadnímu posunu. Situace se neustále dynamicky vyvíjí a zůstává nestabilní, další vývoj je těžké předjímat. Poukázal také na vlnu násilností, k nimž došlo v provinciích Latákíe a Tartús. Žalovaný dále odkázal na zprávy Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) o průzkumech mezi syrskými uprchlíky týkajícími se jejich ochoty k návratu do země původu.
11. V dalším podání ze dne 21. 10. 2025 **žalobkyně** uvedla, že její otec byl zavražděn ozbrojenci, kteří zaútočili na jeho dům a auto. Žalobkyně se domnívá, že se tak stalo kvůli jejímu angažmá v parlamentu. Zároveň poukázala na vyhoštění jejího kolegy Sharifa Shahada a na únosy dalších kolegů Mohammeda Qabanda a Farouka Hamadiho. Stát také zabavil veškerý majetek jejího kolegy Subhiho Abbasa a zabránil mu v cestování, další kolega z provincie Idlib jménem Qasim Hamad byl zastřelen. Kolegové právníci byli propuštěni z důvodu jejich působení v parlamentu.

III. Ústní jednání

12. Krajský soud nařídil ústní jednání na 31. 10. 2025. K tomuto jednání se nedostavil předvolaný tlumočník. Soud proto nařídil nové jednání na 12. 12. 2025, které již řádně proběhlo.
13. Během jednání zástupkyně žalobkyně k dotazu soudu uvedla, že netrvá na provedení důkazů označených v žalobě (v podobě odkazů na internetové články týkající se aktuálního vývoje v Sýrii) a v doplnění žaloby z ledna 2025 (v podobě odkazů na další internetové zdroje). Dále potvrdila, že netrvá na provedení důkazů v podobě odkazů na sociální sítě uvedených v podáních ze dne 14. 4. 2025 a ze dne 21. 10. 2025 (jak již soudu sdělila v písemném podání ze dne 21. 11. 2025). Pokud jde o náhled překladu článku přiložený k doplnění žaloby ze dne 21. 10. 2025, žalobkyně k dotazu soudu upřesnila, že se jedná o facebookový post novináře Shadi Helweha týkající se únosu bývalého syrského poslance Mohammeda Qabanda. Žalobkyně v průběhu jednání nahradila tento důkazní návrh postem z instagramového profilu kabandmedia ze dne 23. 10. 2025. Nad rámec důkazů označených v jejích písemných podáních žalobkyně během jednání předložila soudu post z profilu syrského ministerstva vnitra ze dne 4. 12. 2025 o zatčení Abdularazaqa Barakata.
14. Soud vyhověl následujícím návrhům žalobkyně a provedl tyto důkazy:

- video nahrávky přiložené k doplnění žaloby ze dne 14. 4. 2025 (uložené na CD na č. l. 61 soudního spisu) - jednotlivé nahrávky zobrazují násilí páchané členy ozbrojené skupiny Hajjāt Tahrīr al-Šām (HTS) a dalších skupin vůči různým osobám spojeným s režimem Bašára al-Asada; soud video nahrávky přehrál, tlumočník je přeložil a žalobkyně k nim poskytla komentář, z něž vyplynulo, že vesměs zachycují všeobecné násilí, k němuž dochází v Sýrii po pádu předchozího režimu (žalobkyně byla schopna konkrétně identifikovat pouze jednu z obětí zachycených na nahrávkách, jednalo se o vojáka ze stejné ulice, v níž bydlela i žalobkyně);
 - post z instagramového profilu kabandmedia ze dne 23. 10. 2025 (č. l. 141 a 142 soudního spisu) – post ve dvou jazykových verzích (anglické a arabské) je výzvou syrskému prezidentovi, aby zajistil propuštění nedávno uneseného Mohammeda Qabanda; obsah arabské verze výzvy shrnul tlumočník, náhled postu následně zaslala zástupkyně žalobkyně soudu (zástupce žalovaného s tímto způsobem provedení důkazu souhlasil);
 - post z facebookového profilu Dahla ze dne 29. 6. 2025 (č. l. 130) – post v arabštině shrnuje výpovědi svědků o ozbrojeném útoku, při kterém byl zasažen dům, v němž bydlí S. A., došlo také k poškození jeho auta, jeden z útočníků zároveň vykřikoval výhružky vůči S. A.; obsah postu shrnul tlumočník, žalobkyně doplnila, že S. A. je její otec, při útoku byl zraněn, dodnes je kvůli tomu v nemocnici;
 - post z facebookového profilu syrského ministerstva vnitra ze dne 4. 12. 2025 (č. l. 140) – post v arabštině informuje o zatčení bývalého poslance Abdularazaqa Barakata, obsah postu shrnul tlumočník, jeho náhled následně zaslala zástupkyně žalobkyně soudu (zástupce žalovaného s tímto způsobem provedení důkazu souhlasil);
 - účastnický výslech žalobkyně – k dotazu soudu žalobkyně uvedla, že není schopna předložit žádné doklady o uzavření manželství, o kterém hovořila ve správním řízení; doplnila nicméně, že toto manželství již netrvá, k rozvodu došlo někdy v průběhu roku 2025, bývalý manžel se již znovu oženil, žalobkyni k němu momentálně nic neváže; na dotaz, v jaké části Sýrie by případě návratu žila, žalobkyně uvedla, že v Damašku, neboť region Dajr az-Zaur je pod nadvládou Kurdů; k dotazům na práci, kterou by mohla v Sýrii vykonávat, žalobkyně uvedla, že neví, měla by zákaz najít si zaměstnání; žalobkyně si myslí, že již došlo k přijetí zákona o dočasné politické izolaci (na který poukazovala v doplnění žaloby z ledna 2025), například její bratr, který byl zaměstnán na úřadě, musel svou pozici opustit a nyní si nemůže najít novou práci; na dotazy týkající se jejího otce žalobkyně uvedla, že momentálně je jeho zdravotní stav velmi špatný, leží v nemocnici na jednotce intenzivní péče; žalobkyně není momentálně nijak politicky angažovaná; k současné syrské vládě žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s jejím postupem vůči představitelům bývalého režimu, kteří nebyli nijak spjati s jeho bezpečnostními složkami; žalobkyně neměla nic společného s násilnostmi, kterých se Asadův režim dopouštěl vůči svým občanům, v době svého působení v syrském parlamentu o tom ani nevěděla; v případě, že by v ČR uspěla s žádostí o mezinárodní ochranu, by se žalobkyně začala pořádně učit česky, našla by si zde práci apod.; k dotazu její zástupkyně žalobkyně uvedla příklady jejích bývalých kolegů (poslanců), kteří byli v nedávné době uneseni či zatčeni.
15. Z důkazů navržených žalovaným soud konstatoval podstatný obsah informace Ministerstva zahraničních věcí ČR (MZV) ze dne 24. 2. 2025 k bezpečnostní situaci v různých oblastech Sýrie (č. l. 66-68). Za nadbytečné považoval provádět důkaz článkem ze serveru zivotviry.cz, zprávami UNHCR a zprávou ČTK, na které žalovaný také

odkázal. Tyto články a zprávy buď nejsou relevantní pro posouzení věci, nebo se vyjadřují k otázkám, k nimž má soud k dispozici vhodnější podklady.

16. Dále soud provedl důkaz, který si obstaral z vlastní iniciativy, a to překladem vybraných pasáží ze zprávy Agentury EU pro otázky azylu (EUAA) z července 2025 zaměřené na Sýrii (*Syria: Country Focus*). Konkrétně se jedná o kapitoly o dělbě moci a sestavování vlády (část 1.1. zprávy), o zavádění islámských pravidel (1.5.), o útocích na osoby, které jsou vnímány jako příznivci bývalé vlády, ze strany současné vlády a nevládních aktérů [2.1.1. b) a 2.1.2.], o porušování práv žen (2.6.) a o aktuálních bezpečnostních trendech (5.6.). Překlad je založen na č. l. 85-97 soudního spisu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního, ve spojitosti s § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany).

Závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí

18. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí předně pozastavil nad skutečností, že žalobkyně vůbec požádala o mezinárodní ochranu v ČR. V této souvislosti konstatoval, že žalobkyně byla členkou strany Baas a syrského parlamentu. Uvedená strana byla v Sýrii vládnoucí stranou s dominantním postavením. Žalobkyně byla tedy vysoce postavenou představitelkou represivního režimu prezidenta Bašára al-Asada, před jehož jednáním již ČR poskytla mnoha občanům Sýrie mezinárodní ochranu.
19. Ve vztahu k azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu žalovaný uvedl, že si lze jen stěží představit, že by žalobkyně v Sýrii čelila pronásledování ve smyslu tohoto ustanovení, neboť je součástí syrského režimu.
20. Žalovaný dále neshledal, že by žalobkyně měla odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) téhož zákona. Opětovně poukázal na prominentní postavení žalobkyně v rámci vládnoucího režimu. Ve vztahu k žalobkyní uváděným potížím plynoucím z jejího manželství s mužem, který je drúzského vyznání, žalovaný vyjádřil pochybnosti o tom, zda žalobkyně vůbec takový sňatek uzavřela. V průběhu správního řízení totiž nedoložila žádný dokument, který by tuto skutečnost potvrzoval. V žádosti o vízum do ČR žalobkyně navíc uvedla, že je svobodná. Žalovaný současně konstatoval, že žalobkyně nehovořila o žádných vážných problémech, které by v této souvislosti měla. Syrská ústava deklaruje respektování všech náboženství a Sýrie je sekulárním státem. Tvrzení žalobkyně, že jí a jejímu manželovi bylo kvůli jejich sňatku vyhrožováno zabitím ze strany islámské teroristické skupiny, žalovaný považoval za účelové. Za důvod pro udělení azylu nepovažoval ani žalobkyní zmiňované výhružky na Facebooku, které jí adresovaly opoziční protivládní strany operující v Turecku, či špatnou bezpečnostní a ekonomickou situaci v Sýrii.
21. Ve vztahu k možnému udělení doplňkové ochrany žalovaný nad rámec výše uvedeného konstatoval, že obavy žalobkyně z jejího stíhání či uvěznění v případě návratu do vlasti jsou hypotetické. Žalovaný dále připustil, že v Sýrii probíhal ozbrojený konflikt. Damašek (ve kterém žalobkyně před odjezdem z vlasti žila) však považoval za bezpečnou oblast pro návrat.

Nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání napadeného rozhodnutí

22. Po vydání rozhodnutí žalovaného došlo k výrazné změně situace v Sýrii. Režim Bašára al-Asada byl v prosinci roku 2024 svržen a moc převzala dosavadní opozice vedená islamistickou skupinou HTS.
23. Podle § 32 odst. 9 zákona o azylu *při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.* Uvedené ustanovení částečně převádí do vnitrostátního práva čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice, podle něž má žadatel o mezinárodní ochranu právo na účinný opravný prostředek před soudem, který zabezpečuje *úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany.*

24. S ohledem na citovaná ustanovení zákona o azylu a procedurální směrnice je povinností soudu zabývat se blíže vývojem v Sýrii po změně režimu a zhodnotit, zda i za současné situace ob stojí závěr žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany žalobkyni.
25. Judikatura Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) v této souvislosti uvádí, že z čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice plyne povinnost soudu prvního stupně provést aktualizované posouzení daného případu (viz např. rozsudek ze dne 4. 10. 2024, C-406/22, bod 87, nebo rozsudek ze dne 3. 4. 2025, C-283/24, body 26 až 28). Krajský soud se snažil v maximální možné míře dostat této povinnosti. Za tímto účelem doplnil dokazování například také o zprávu o zemi původu, kterou si obstaral z vlastní iniciativy. Tato snaha krajského soudu ale naráží na limity dané tím, že český zákonodárce nepřevodl čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice do vnitrostátního práva důsledně. Dosud nedošlo ani k přijetí žádných návazných opatření, která by správní soudy náležitě vybavila k tomu, aby byly schopny plnohodnotně provádět aktualizované a úplné posouzení jednotlivých případů (tak jak to požaduje judikatura Soudního dvora). České správní soudy jsou tak schopny do jisté míry doplňovat dokazování a zohlednit některé nové skutečnosti, nejsou ale schopny zcela nahradit činnost správního orgánu. Ten je prozatím jako jediný technicky i personálně vybavený k tomu, aby si byl schopný obstarat dostatečně adresné zprávy o zemi původu, které umožní komplexní posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Obzvláště to platí v komplikovaných případech, mezi které spadá i případ žalobkyně.
26. Krajský soud proto předesílá, že neprováděl úplné posouzení případu a nečinil definitivní závěry o tom, zda má být žalobkyni udělena mezinárodní ochrana. Soud omezil svou činnost na zjištění toho, zda se objevily nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí žalovaného a které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy. Zároveň soud posuzoval, zda tyto skutečnosti mají vliv na rozhodnutí žalovaného ve věci samé, ve smyslu § 32 odst. 9 věty druhé zákona o azylu.
27. Dále soud konstatuje, že manželství s mužem drúzského vyznání, o kterém žalobkyně hovořila ve správním řízení, již dle sdělení samotné žalobkyně netrvá (viz účastnický výsledek provedený během ústního jednání). K rozvodu došlo někdy v průběhu roku 2025 a žalobkyni momentálně k jejímu bývalému manželovi nic neváže. Žalobní námitkou, podle které žalobkyni v případě návratu do Sýrie hrozí pronásledování z důvodu jejího manželství, se proto soud nebude blíže zabývat. Tato otázka je již bezpředmětná.

Obavy žalobkyně z pronásledování osob spojených s režimem Bašára al-Asada

28. Žalobkyně nyní především namítá, že situace v Sýrii je poznamenána masovými čistkami zaměřenými na osoby spojené s předchozí vládou. Žalobkyně coby členka syrského parlamentu v době vládnutí prezidenta Bašára al-Asada by tak v případě návratu do Sýrie byla vystavena represím.
29. Podle názoru krajského soudu si lze snadno představit, že svržení výrazně autoritářského režimu, který se dopouštěl mnoha násilností vůči svým oponentům, povede k vzednutí vlny násilí namířené naopak proti příslušníkům tohoto režimu.
30. Uvedenou domněnku přinejmenším částečně potvrzují i zprávy o aktuálním dění v Sýrii. Podle zprávy EUAA [viz kapitoly 2.1.1. b) a 2.1.2.] současná vláda nepostihuje paušálně všechny bývalé členy strany Baas. Zatýkáni osob spojených s Asadovým režimem je cílené zejména na vojenské důstojníky, personál a lékaře obviněné ze zločinů proti Syřanům, prominentní a veřejně známé osoby, dotklo se také některých bývalých členů vlády či

parlamentu (konkrétně je zmíněn poslanec Khaled al-Abboud). Vedle toho se nestátní ozbrojené skupiny a neidentifikovaní aktéři dopouštějí zabíjení ze msty, cílem jsou především osoby spojené s bezpečnostním aparátem Asadova režimu. Prozatímní vláda vydala v červnu 2025 fatvu, která zakazuje zabíjení ze msty a mimosoudní odplatu. Fatva vyzývá občany, aby spory řešili právní cestou, a kriminalizuje odplatu. Zatím ale není zřejmé, jaký je dopad tohoto opatření.

31. O dalších incidentech týkajících se osob spojených s Asadovým režimem svědčí důkazy předložené žalobkyní (únos bývalého poslance Mohammeda Qabanda, zatčení dalšího bývalého poslance Abdularazaqa Barakata, ozbrojený útok vůči otci žalobkyně S. A., který sloužil v brigádách Baas). Soud poznamenává, že je pro něj obtížné ověřit věrohodnost těchto důkazů, neboť se jedná o zprávy ze sociálních sítí, navíc z prostředí, o němž má jen omezené povědomí. Nevylučuje však, že ke zmíněným incidentům skutečně došlo, neboť i zpráva EUAA zmiňuje případy zatýkání bývalých členů vlády či parlamentu a zabíjení ze msty prováděné nestátními ozbrojenými skupinami a neidentifikovanými aktéry. V případě útoku vůči S. A. dále existuje rozpor mezi tvrzením obsaženým v písemném podání žalobkyně ze dne 21. 10. 2025, podle něž byl její otec při tomto útoku zavražděn, a sdělením žalobkyně v rámci účastnického výsledku, podle něž byl její otec pouze těžce zraněn. Tento rozpor ale při ústním jednání vysvětlila zástupkyně žalobkyně, která uvedla, že vznikl nedorozuměním v komunikaci mezi ní a žalobkyní.
32. Soud uvedená zjištění hodnotí tak, že pouhá spojitost určité osoby s Asadovým režimem sama o sobě nezakládá odůvodněný strach této osoby z pronásledování ze strany nového režimu, případně ze strany nestátních aktérů. Postihy nové vlády i útoky nestátních aktérů se zaměřují pouze na některé osoby, zejména na osoby spojené s bezpečnostním aparátem Asadova režimu (ale nikoliv výlučně). Vždy je tak třeba provést individuální posouzení toho, zda je v případě dané osoby přiměřeně pravděpodobné, že z důvodu jejích (ať již skutečných, či domnělých) vazeb na předchozí režim bude pronásledována nynějšími státními orgány. Případně zda jí z obdobných důvodů hrozí pronásledování ze strany nestátních aktérů a zda jsou státní orgány ochotné a schopné zajistit účinnou ochranu proti takové hrozbě.
33. V této souvislosti je třeba rovněž uvést, že stíhání osob zodpovědných za závažná porušení lidských práv a trestné činy spáchané za vlády Bašára al-Asada nelze považovat za pronásledování. Tím by nicméně mohly být popravy, mimosoudní zabití, zabití ze msty, arbitrární únosy a zadržení, zadržení v izolaci, fyzické útoky či únosy (srov. také *EUAA Country Guidance: Syria* z prosince 2025, str. 30-31; dokument je dostupný na <https://www.euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-3>).
34. Soud není schopný na základě jemu dostupných zpráv o zemi původu s dostatečnou jistotou určit, zda je v případě žalobkyně naplněný zmíněný standard přiměřené pravděpodobnosti (podle uvedeného standardu musí být možnost pronásledování reálná, nikoliv pouze hypotetická, což dle judikatury znamená, že postačuje již existence méně než 50% pravděpodobnosti, že žadatel bude pronásledován; viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82, ze dne 13. 8. 2010, č. j. 4 Azs 11/2010-112, a ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 Azs 62/2016-87).
35. Žalobkyně nebyla přímo spojená s bezpečnostním aparátem Asadova režimu (alespoň ona sama takové spojení popírá a soud nemá žádné konkrétní poznatky svědčící o opaku). Na druhou stranu, žalobkyně byla poměrně prominentní osobou v rámci bývalého režimu

(nejmladší ženská poslankyně v Sýrii). Zároveň poukázala na incidenty týkající se buď jejích bývalých kolegů poslanců (zadržení, únos, zastřelení), nebo jejího otce (ozbrojený útok s těžkými následky na zdraví). Útok na jejího otce měl být dle žalobkyně motivován jejím působením v parlamentu. K prokázání některých z těchto incidentů žalobkyně předložila důkazy ze sociálních sítí.

36. Zjištěný skutkový stav však umožňuje soudu učinit alespoň závěr, že se objevily nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí žalovaného a které se vztahují k možnému pronásledování žalobkyně. Tyto skutečnosti zároveň mají vliv na rozhodnutí žalovaného ve věci samé. Jsou tedy splněny podmínky k aplikaci § 32 odst. 9 zákona o azylu, tj. ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a k vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
37. V tomto řízení bude na žalovaném, aby po případném doplnění skutkového stavu o další adresné zprávy o zemi původu provedl soudem výše naznačené posouzení a zhodnotil, zda je přiměřeně pravděpodobné, že žalobkyni v případě návratu do země původu hrozí pronásledování z důvodu jejího působení v režimu Bašára al-Asada.
38. Pro úplnost soud dodává, že sdílí názor žalovaného, podle něž je iluzorní představa, že by syrskému občanovi nebyl znám charakter Asadova režimu a jeho bezpečnostního aparátu. V případě žalobkyně právě uvedené platí tím spíše, že zastávala v rámci syrské společnosti poměrně vysoké postavení. Soud považuje za vyloučené, že by žalobkyně coby poslankyně neměla vůbec žádné povědomí o násilnostech, kterých se Asadův režim v masovém měřítku dopouštěl vůči svým občanům. Tato skutečnost sice nemá bezprostřední dopad na možný závěr o odůvodněnosti obav žalobkyně z pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu (respektive o hrozbě skutečného nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a téhož zákona). Je však relevantní, ve spojitosti s dalšími eventuálními zjištěními žalovaného o působení žalobkyně v rámci Asadova režimu, pro případnou navazující úvahu žalovaného o možné aplikaci vylučujících klauzulí dle § 15 a násl. zákona o azylu (srov. také *EUAA Country Guidance: Syria* z prosince 2025, str. 103 a násl.).

Další žalobní námitky

39. Žalobkyně dále namítla, že Sýrie je v současnosti zasažena občanskou válkou trvající od roku 2011, která vyvolala humanitární katastrofu. Region Dajr az-Zaur, v němž žalobkyně žila, je obzvláště zasažený jak ozbrojenými střety, tak i cílenými útoky.
40. K tomu krajský soud uvádí, že žalobkyně během ústního jednání uvedla, že v případě návratu do Sýrie by žila v Damašku. Soud proto považoval za nadbytečné zabývat se blíže tím, jaká je nyní situace v regionu Dajr az-Zaur.
41. Soud zároveň nepřisvědčil žalobní námitce, že návrat žalobkyně do země původu by byl v rozporu s § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu, neboť v Sýrii dochází k případům svévolného násilí v situaci vnitřního ozbrojeného konfliktu. Ze zpráv o zemi původu je na jednu stranu zřejmé (viz například kapitulu 5.3. zprávy EUAA), že bezpečnostní situace v Sýrii je nyní v mnoha ohledech nedobrá. Avšak zjevně zde již neprobíhá ozbrojený konflikt takové povahy, že by vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu hrozila každému žadateli o mezinárodní ochranu, který by byl nucen se do této země vrátit. Přinejmenším ne na celém území Sýrie, v jednotlivých regionech je situace dosti odlišná, přičemž v Damašku je relativně bezpečno (k tomu viz také *EUAA Country Guidance: Syria* z prosince 2025, str. 60 a násl.).

42. Žalobkyně také namítla, že nová vláda zavedla povinnost nošení hidžábu, pravidelné modlitby a náboženská pravidla, která se vztahují na všechny obyvatele. K tomu soud uvádí, že dle kapitoly 1.5. zprávy EUAA prozatímní ústava přijatá v březnu 2025 stanoví, že islámská jurisprudencce je primárním zdrojem legislativy. Prezident také zřídil novou Radu pro fatvu, jejímž úkolem je posuzovat, zda jsou právní předpisy v souladu s islámským právem. Ačkoliv nebyly zavedeny žádné nové zákony, které by formálně omezovaly společenský život, objevily se zprávy o pokusech jednotlivců prosadit islámské normy v praxi, například šířením letáků v autobusech a v mešitě v Damašku. Letáky vyzývaly ženy, aby nosily závoj zahalující celý obličej.
43. Soud hodnotí uvedená zjištění tak, že v současné Sýrii bezpochyby dochází k určitému posunu od sekulárního charakteru státu ke státu, jehož povaha je výrazněji ovlivněna islámem. Tento posun se ale soudu nejeví tak razantní, jak naznačuje žalobkyně. Například k zavedení povinnosti nosit hidžáb nedošlo. Soud proto neshledal, že by žalobkyni v případě návratu do Sýrie hrozilo z těchto důvodů pronásledování.
44. K poukazu žalobkyně na nový zákon o dočasné politické izolaci soud uvádí, že z dostupných zpráv o zemi původu nebyl schopen ověřit, zda skutečně došlo k přijetí takové zákona a případně v jaké podobě. Bude tak na žalovaném, aby tuto skutečnost ověřil v průběhu dalšího řízení a aby eventuálně vyhodnotil, zda zákonem přijatá opatření lze ještě považovat za legitimní nástroj vyrovnání se s nedemokratickým režimem Bašara al-Asada (podobně jako tomu bylo v případě tzv. lustračních zákonů v Československu po roce 1989), nebo jde již o nepřiměřená omezení představitelů bývalého režimu.

V. Závěr a náklady řízení

45. Krajský soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že se objevily nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí žalovaného a které se vztahují k možnému pronásledování žalobkyně. Tyto skutečnosti zároveň mají vliv na rozhodnutí žalovaného ve věci samé, soud proto podle § 32 odst. 9 zákona o azylu zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
46. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalobkyně, které by jinak jakožto úspěšné účastníci řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, neuplatnila žádné náklady řízení. O odměně ustanovené zástupkyně žalobkyně soud rozhodne samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 18. prosince 2025

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce